

Валізка з книжками

ДИДАКТИЧНИЙ МАТЕРІАЛ ЗА ПОВІСТЮ
«УСЬОГО ПО ДВА» РУС ЛАҒЕРКРАНЦ
ТА РЕБЕККИ ЛАҒЕРКРАНЦ

ДЛЯ ПРОВЕДЕННЯ ЗАХОДУ

ВІК УЧАСНИКІВ: 9–12 РОКІВ

КІЛЬКІСТЬ УЧАСНИКІВ ЗАХОДУ: ДО 20

ТРИВАЛІСТЬ: 60 ХВ

Опис: «Усього по два» – це зворушлива історія дружби Елі та Лулі, які живуть у трансильванському містечку, де всього існує лише по два. На жаль, у безтурботне життя дітей приходить розлука та війна (Елі зазнає сильних поневірянь, проходить «табір смерті» Аушвіц, хворіє на тиф, але зрештою таки переживає війну й потрапляє до Швеції). Єврейській родині Елі загрожує смертельна небезпека, а Лулі тимчасом тужить за ним у далекій Америці, і так триває багато-багато років... Однак ніщо не здатне подолати справжню дружбу.

Ключові слова: Дружба, дитинство, війна, надія, листи, любов.

Формат заходу: 1) Дорослий читає учасникам перший розділ повісті, вони разом розглядають та обговорюють ілюстрації й зміст прочитаного;
2) Наприкінці учасники виконують творче завдання – пишуть дружнього листа від імені головного героя до його найкращої приятельки за океаном.

Коментар для модератора: Дорослий читає перший розділ повісті. До кожного розгортку додано запитання для обговорення. Завдання побудовані за таким принципом: спершу потрібно прочитати розгорт, а потім поставити запитання. Після читання розділу учасники отримують поради, як написати лист, та виконують творче завдання.

Мета заходу: Прочитати перший розділ історії про справжню дружбу (яка триватиме крізь простір і час), навчитися висловлювати дружні почуття у формі листа, як це робили герої твору (під час Другої світової війни).

Роздаткові матеріали:

1. Розкреслений красивий аркуш паперу, шаблон фотографії та конверт для кожного учасника;
2. Ручки, олівці, фломастери;
3. Імпровізована поштова скринька – невелика коробочка з отвором для листів, оформлена як справжня скринька;
4. Будь-яка карта Європи.

Запрошення до читання: Як ви гадаєте, що таке справжня дружба? Чи можна якось виміряти дружбу – кілограмами чи сантиметрами? *(Ні, дружбу можна лише відчутти всередині: це таке відчуття, коли ти можеш повністю довіряти людині й бути впевненим, що вона на твоєму боці.)* Сьогодні пропоную вам почитати історію про двох найкращих друзів, які жили у затишному містечку з... вампірами, але зовсім не боялися їх! Ми прочитаємо перший розділ повісті «Усього по два» шведської письменниці Рус Лаґеркранц та ілюстраторки Ребекки Лаґеркранц. Розгляньмо обкладинку – що на ній зображено? *(Хлопчик Елі та дівчинка Лулі, а також їхнє спільне фото і конверт із листом.)* Отже, у нашій історії йтиметься про двох найближчих друзів та лист, який хтось кудись надсилатиме. Прочитаймо!

Сторінка	Запитання від дорослого	Орієнтовні відповіді та запрошення до діалогу
9	Де розташована Трансильванія?	Це область на півночі Румунії. Візьміть карту Європи та подивіться з учасниками, де це.
10–11	Чи знаєте ви, хто такий та коли жив граф Дракула? Як звати оповідача цієї історії? Хто такий Адам? Що ви знаєте про вампірів?	Це вигаданий персонаж, який з'явився у художній літературі, а згодом і кіно на межі XIX і XX століть. Проте у цього героя є прототип, який жив на півночі Румунії у XV столітті. Елі Брат Елі. Це мерці, які нібито встають з могил, щоб пити

	Чому Елі почав бігати?	кров живих людей, вони бояться сонця і мають ікла. Щоби мати змогу втекти від вампіра.
12-13	Хто розповів Елі про вампірів? А чи варто було аж настільки вірити братовим словам? Якою суперздібністю володів Елі? А які суперздібності є у вас? Чи були у Елі конкуренти?	Брат Адам. Так, адже він багато читав, був допитливим, а отже – багато знав. Бігати щодуху. Як це – щодуху? Із усіх сил. <i>(Учасники називають власні суперздібності, адже кожен уміє робити щось таке, що у нього виходить найкраще, чим він чи вона могли би похвалитися, чим могли би займатися і вдень, і вночі та почувуються впевнено, займаючись цим. Важливо, щоби дорослий підготував історію про власну суперздібність.)</i> Так, дівчинка Лулі бігала так само швидко, як і він. Проте вони не були конкурентами, а подружилися і бігали разом.
14-15	Хто такий старий Ісак?	Добрий крамар (тобто продавець), який продавав тканини й потім допомагав сім'ї Елі.

	Що сталося з татом Елі?	Він помер, бо мав хворе серце й раптово упав з драбини у крамниці старого Ісака, де працював помічником.
16–17	Чому Елі завжди носив із собою два бутерброди? Тато Лулі був у Америці, і вона також збиралася туди поїхати. Із ким вона мала би вирушати у таку далеку подорож? Як збавляла дні тітка Лулі та Ханни? Чи доводилося Ханні та Лулі працювати?	Щоби пригостити одним Лулі. Разом із сестрою Ханною. Вона була уже старенькою, тому весь час сиділа у кріслі-гойдалці з рудим котом на колінах. Так, Ханна працювала нянею – доглядала дітей, а Лулі виконувала всю хатню роботу.
18–19	Хто готував сніданки для Лулі? Де бігали Елі та Лулі?	Ніхто. Вона робила все по господарству сама, а потім мусила бігти до школи і не встигала нічого приготувати. Однак її завжди виручав Елі, бо ділився з нею смачними бутербродами, які йому на сніданок готувала мама. Навколо школи. Сигналом, щоби почати біг, був вигук про те, що насувається Дракула, а отже, потрібно втікати.

20–23	Чому діти любили забігати до крамниці старого Ісака? Чи з'їдали Елі та Лулі всі цукерки, які давав їм старий Ісак, відразу? А які синоніми (слова з таким самим значенням) до слова «бігти» ви знаєте?	Тому що він завжди щедро пригощав їх карамельками. Ні, вони ховали частину в бляшанку під кущем у саду – там був їхній сховок, а цукерки були скарбом. Бігти = літати, гасати, прошмигнути, носитися, мчати, чурхати, котитися.
24	Чого найбільше не хотів слухати Елі? Чому?	Згадок Лулі про свій скорий від'їзд до Америки. Він боявся втратити подругу.

Творче завдання. Вступ. Скажу вам по секрету: тато Лулі таки прислав донькам квитки, тож невдовзі вони вирушили до Америки. Елі залишився без подруги і дуже за нею сумував. Хлопчик не забував свою подругу і дуже хотів знайти її, тільки от не мав адреси, а смартфонів тоді, звісно, ще не було. Минуло багато років, Елі переїхав із родиною до Швеції. Аж ось одного дня хлопець отримав листа з Америки від Лулі! Справжнього паперового листа! Звісно, Елі дуже зрадів... Чи писали ви колись листи? Як ви гадаєте, чим вони відрізняються від повідомлень у месенджерах або від електронних листів?

Завдання. Дорослий показує сторінки 78–80 у книжці, на яких зображено текст листа у відповідній формі, та читає лист.

Пропоную кожному з вас подумати: що Елі міг би написати своїй подрузі Лулі у відповідь? Але спочатку погляньмо, яку форму має лист. Зверніть увагу, що починають лист звертанням (Дорогий Елі, Дорогий друже). Потім можна поділитися новинами – що відбулося за останній час? Як гадаєте, що міг би розповісти Елі? Далі автор листа ділиться своїми почуттями і побажаннями. Ставить запитання, на які прагне отримати відповідь. Про що міг би запитати Елі?

Отож саме це ви можете написати від його імені у листі до Лулі. Не варто писати багато – тільки те, про що хочеться сказати найбільше. І не забудьте попрощатися наприкінці й побажати чогось – наприклад скорого повернення додому.

Приємний бонус до листів – фотографії. Ви можете домалювати фотографію, зробивши її кольоровою, а також підписати.

Протягом 10–12 хвилин учасники пишуть листи та розмальовують фотографію.

Учасники за бажанням уголос читають свої листи до Лулі або показують фотографію та описують її усім присутнім.

Надсилання листів

А тепер час заклеїти й відправити ваші листи. Для цього нам потрібно підписати конверти. На жаль, ми не знаємо точних адрес Елі та Лулі, але ж ми можемо їх вигадати, правда? Нам потрібно назвати вулицю, будинок, місто та країну відправника (адресата) й отримувача (адресанта).

Дорослий пояснює дітям особливості відправлення паперових листів, орієнтуючись на зразок; учасники з допомогою дорослого підписують свої конверти та вкладають у них листи та фотографії; кожен учасник особисто вкидає конверт у «поштову скриньку».

ТЕКСТ НА КОНВЕРТ

Верхній лівий куток

Від кого: Елі
вул. Дружби, буд. 2
місто Пригод
Румунія

Нижній правий куток

Кому: Лулі
вул. Надії, буд. 2
місто Нью-Йорк
Сполучені Штати Америки

Підсумок: Ми гарно провели час і прочитали історію про дружбу Елі та Лулі. Що підлітки робили разом? (Учасники називають: бігали, їли бутерброди, ховали цукерки у бляшанку, писали одне одному листи.) Якщо склалася дружня атмосфера і такий поворот був би доречним, то можна його використати: На пам'ять про цю нашу зустріч ви можете взяти з собою листи! Уявіть, що ви – Лулі, яка в далекій Америці дуже чекає на звістку від свого друга Елі. Тепер прошу кожного підійти до нашої поштової скриньки, заплющити очі й навімання обрати конверт. Учасники подумки перевтілюються в Лулі, навімання обирають собі конверт зі скриньки й забирають його на пам'ять про цю зворушливу книжку, чудовий захід і нових знайомих. Нехай цей лист буде вам доброю згадкою про історію щирої дружби Елі та Лулі. І не забувайте про своїх друзів, хай де вони зараз є. Напишіть їм листи! Тепер ви вмієте це робити.